

tri končnice bile nekdanj popolnoma pomešane, da se niso nikóli tako konsolidirale, da bi se jedna bila omejila na to, druga pa na drugo narečje. Tako »mešanje« pa ni prav verjetno; če je imel prajezik za isto funkcijo več oblik, ohranila se je jedna v tem, druga pa v onem jeziku. Pri tem se tudi ne sme pozabiti, da je v brizinskih spomenikih več nego deset prvih oseb pl., pa vse se končujejo brezizjemno na *m*, in zato se ne da misliti, da bi to bile v tem spomeniku samo stsl. oblike (tedaj vpliv cerkovnosl. jezika); temu nasprotuje značaj vsega spomenika; če bi bila slovenščina že takrat imela denašnja končnico *mo*, gotovo bi nekaj takih primerov našli v briz. odlomkih. Brizinski spomeniki nam tedaj svedočijo, da je naša slovenščina še v X. stol. imela v 1. pl. *m* (= *m̃*) zdaj pa ima *mo*, in tako bi se dalo morda misliti, da se je naš *mo* razvil iz starejšega *m̃*; kako, to je seveda drugo vprašanje. — Dobro je pa pojasnil g. pisatelj (str. 19—22) *-t̃* v 3. sgl. in pl. stsl. spomenikov ter se uprl — kakor so to že drugi storili — Brugmanovi razlagi. Tudi on ne misli v tem slučaju na morfološko razliko med *t̃* in *t̃̃*, ter razlaga zadnjo obliko iz prve fonetičnim putem. —

Še marsikaj bi se dalo o tem znamenitem poljskem zborniku poročati in opozoriti na to ali ono razpravo, toda to bi presezalo meni tukaj stavljene meje, in zato priporočam samo še jedenkrat ta zbornik slovenskim jezikoslovcem.

V. Oblak.

L I S T E K.

Biblijografija slovenska. Pod tem naslovom hočemo odslej naznaujati vse nove knjige slovenske, ki se pošiljajo uredništvu našemu; o važnejših izmed njih bomo o priliki obširneje poročali:

— Jos. Stritarja zbrani spisi, IV. zvezek, pri Ign. pl. Kleinmayrji in Fed. Bambergu v Ljubljani 1888, 8., 402 strani. Cena v platno vezani knjigi glđ. 3¹⁰, v polusnje elegantno vezani glđ. 3⁴⁵, po pošti 10 kr. več.

Ta knjiga obseza *prizorne* spise, in sicer: »Pismo«, — »Oderuh«, podoba iz kmečkega življenja. — »Zapravljivec«, podoba iz kmečkega življenja. — »Najemuina«, podoba iz mestnega življenja. — »Rejenka«, podoba iz kmečkega življenja. — »Iz Bosne«. — »Očetov god«. — »Kosana« — »Klara«, podoba iz življenja velikomestnega. — »Zorko«, podoba iz dijaškega življenja. — »Po velikem požaru«, slika iz življenja domačega. — »Nedolžen!« — »Pravo junaštvo«, podoba iz kmečkega življenja. — »Klasične podobe«: I. Dijogen pri Sokratu. II. Sokrat pri Dijogenu. — »Apostrof«. — »Ljubezen«. — »Živalski pogovori«: I. Konja. II. Penica in kanarček. — »Zimske podobe«: I. Vrabcí ponoči, II. v gozdu. —

Odvěč in prevsakanje bi bilo, ko bi Stritarja hoteli priporočati Slovencem, vendar pisatelje slovenske danes opozarjamo zlasti na ta zvezek. Duhovit dijalog je v slovenskih prozajčnih spisih jako redka stvar. Kdor se ga hoče učiti, v Stritarjevih prizornih spisih ima prilike za to na izobilje.